

Taha Akyol

1 Mayıs

1 MAYIS'ı bu şekilde kutlayanları kutluyorum. Neyi kastediyorum bu şekilde demekle? Evvela çatışmasız, barışçıl olması elbette...

Ufak tefek itişip kakışmaların dışında toplumu rahatsız edecek hiç bir olay yaşanmadı.

Eski 1 Mayıs'larda kavgalar, hatta kanlı kavgalar çıkaran keskin ideolojik atmosfer yok olmuştu, meydanlarda şenlik havası vardı.

Dünkü 1 Mayıs'ların en önemli özelliği buydu; sadece çatışma çıkmaması değil, çatışmacı kültürün aşılımış olması! Kutladığım, alkışladığım esas özellik bu kültürel gelişmedir.

İnsanlar çocuklarıyla katılıyordu 1 Mayıs gösterilerine.

Bayram havası vardı meydanlarda, sıkılmış yumruklar ve savaş nâraları değil.

Artık 1 Mayıs törenlerine radikal grupların yanında 'akım akım' kuruluşları ve partilerin temsilcileri de katılıyor ve onların havası hakim rengi oluşturuyor.

Dünden farklı olarak bugün DİSK'le Türk-İş ve Hak-İş birlikte hareket ediyor.

Deđişen dil

Yayınlanan "Ortak Bildiri" de o eski öfkeli ve çatışmacı "ezeriz, söke söke alırız, kahrolsun" dili yoktu. Dile getirilen talepler, ölçülüydü. Bu sayede değişik kuruluşların imza koyması mümkün olmuştu.

Eskiden böyle miydi? Bir fraksiyonun bildirisi, ötekine savaş ilan ederdi!

Demek ki yumuşak ve makul dil, birleştirici oluyor. En büyük kültürel kazancımız bunu fark etmemiş olmamızdır.

BDP'lilerin kendi simgeleriyle törenlere katılmalarına da sevindim. Bu normelleşme dilini zamanla öğrenirler inşallah diye umutlandım.

Çoğulculuğun, çok-renkli birlikteliklerin faydası budur; zamanla radikalleri bile 'keskin sirke' olmamaya özendirir..

Bütün bu "normalleşme"nin bir simgesi, kürsünün sanatçılara bırakılmış olmasıdır.

Savaş nâraları atan, yumruk sallayan tahrikçi konuşmalar yapılmadı.

Bu seneki 1 Mayıs hem organizasyon, hem ahenkli çok renklilik bakımından gerçekten çok güzeldi.

Onun için "normalleşme modeli" diyorum, alkışlıyorum.

Bırakınız konuşunlar...

Bütün gelişmiş demokrasilerde ve refah toplumlarında 1 Mayıs'lar "protest"tir ve "muhalif"tir. Çin'de, Küba'da, Suriye'de 1 Mayıs'lar "askeri geçit töreni" gibi yaptırılır veya yasaklanır!

Taksim'de bir kaç grup Orak Çekiç ve Marks, Engels, Lenin posterleri taşıyordu. Normaldir.

Demokratik refah toplumlarında, Paris'in göbeğinde köylü devrimi için slogan atan Maocu'yu, yüzyıldır 'sürekli devrimi' bekleyen Trotçist'i görebilirsiniz.

Yüzbinlerle beraber protesto ederler, slogan atarlar, düzene öfkelerini boşaltırlar.

Bırakınız toplansınlar, bırakınız konuşunlar; şart, şiddet olmamasıdır.

Türkiye bu yönde ilerliyor, normalleşiyor. Normelleşme ve özgürlük birbirini